

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 36. Rogerii Regis in Montem Cassinum molimina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

tur. Ceterum huic monasterio omnis generis præsidia pollicetur. Eadem monachis scripsit, & ab Imperatrice Richsa uxore sua scribi iussit.

Sæcul. XII.
A C. 1136.

§. XXXVI.

Rogeri Regis in Montem Cassinum molimina.

Porro Rogerius in Siciliam navigans, Guarinum, suum Cancellarium, in Apulia reliquerat, qui rebus Domini sui nihil magis necessarium existimans, quam Abbatem Cassinensem vel amicum, vel omnino in potestate habere, nunciis ad Signoretum * Abbatem missis, rogari iussit, ut Capuam ad se veniret, ubi cum optimatibus illius Regionis de Regni negotiis deliberarent. Tunc quidem Abbas gravi morbo decumbebat, ubi vero convaluit, ante Festum Natalis Domini duos ex monachis suis ad Cancellarium Beneventum misit, qui ipsum excusarent. Renunciari iussit Cancellarius; veniret ergo Abbas post Festum; quod si præsto non esset, se ipsum monasterium aditum esse. Duo autem monachi, in Festo S. Joannis Evangelistæ ad Abbatem suum reversi, referunt, se illic euntes & redeuntes a quibusdam amico animo monitos fuisse, Cancellarium Abbati insidias struere, quibus eum in suam potestatem redigeret. Itaque Signoretus iterum va-

Chron. Cass.
IV. c. 97 98.
* al. Seniore-
cium.

letudi-

ſæcul. XII. letudinem ſimulavit; at Epifcopus Aquinas electus Cancellario indicavit, Abbatem neuiquam Rogerii Regis partibus favere, ſed contra, omnia ad recipiendos Lotharium Imperatorem & Innocentium Papam parare.

Cancellarius ad Montem Caſſinum perveniens in Vigilia Epiphaniæ, quinta Januarii anno milleſimo centeſimo trigeſimo ſeptimo, Abbati nomine Regis præcepit; recederet cum viginti monachis, aut quotquot ſocios accipere libuiſſet, ad munimentum, quod *Bantra* dicebatur, theſaurum Eccleſiæ & omnem ſuppelleſtilem Monafterii illuc transferrent, Monafterium illico dederent, ceteri Fratres in propinquas Cellas, videlicet in minores Congregationes, Abbatiaſque ſubjectas, quæ Prioratus dicebantur, dimitterentur. In Abbatia quatuor Presbyteri & tres quatuorve alii monachi permanerent, qui ad Corpus S. Benedicti Sacris operarentur. Subdidit Cancellarius: *Ideo vero ad hæc exigenda compellimur, quod inter cetera orbis Chriſtiani Monafteria Caſſinenſe fama præcipuum ſit, utpote in Italia locupletiffimum; unde ſi vel Lotharius Imperator vel quicumque alius Regis hoſtis illud occuparet, maximo Regni Siculi malo id futurum eſſet.* Abbas tantæ audaciæ mandatum miratus, moram petit, qua de re ſummi momenti de-

libe-

liberaret, & Seniores monasterii convo-
 cat, qui una voce respondent; Monaste-
 rium suum Laicis neququam tradi debe-
 re, seque potius extrema passuros esse,
 capite enim servato, fore ut cetera quo-
 que membra ab interitu vindicari pos-
 sent.

Itaque Abbas Cancellario responsum
 dedit in hunc modum: *Cum modo de ve-*
tanti ponderis agatur, non possumus ex-
templo respondere. Quare, inducias no-
bis concede, convocabimus Fratres nostros
in variis Cellis dispersos, quibus præsentibus
deliberabimus. Cancellarius ira ve-
 hementi exardens, *nulla vobis, inquit, de-*
liberatione opus est; dubitabitis enimvero,
an officium vestrum impleturi sitis. Ab-
sint induciæ, nomine Regis nostri vobis
præcipio; protinus responsum, & disertis
verbis reddite. Capió enim perfidiam;
expectatis, nequissimi monachi, Lotbarium
 cum Papa suo Innocentio venturum. Nos
 vero quærimus; *an fidem Regi servatis,*
an pro regno ejus pugnaturi estis? Re-
 spondit Abbas: *Faciemus profecto, quæ*
dicis, ubi opus fuerit, & modo juramen-
tum vobis a Vasallis nostris præstari con-
sentimus. Præterea spondemus, nos arma
contra Regis hostes esse sumtuos, & mon-
tem Cassinum contra Imperatorem defen-
suros esse. Tunc vero, cum quærenti
 Cancellario, quomodo incermes monachi
 mili-

Sæcul. XII.
 A.C. 1137.

Cassinenses
 Imperatori
 favent.

Sæcul. XII. militare & contra aggredientes Montem
 A.C. 1137. propugnare possent? Abbas reposuisset.

Ex oppido S. Germani & ex omnibus monasterii nostri ditionibus viros fortissimos & promptissimos advocabimus, & vestris militibus immiscebimus, Cancellarius hæc Abbatis verba indignissime ferens, & contemptim respondens, Monachos conviciis oneravit, proclamans homines esse perfidos, & patriæ proditores. His, recessit minaciter imperans; illa die, priusquam sol occideret, Abbas, quid demum statuisset, aperiret. Nullo autem responso post hæc accepto, cum Guarinus vi magna Cassinum obsidere pararet, Abbas Landulphum S. Joannis, causæ Imperatoris faventem, in præsidium venire jussit, cujus militibus, die tertia post Epiphaniam in Monasterium receptis, omnia munimenta propugnanda commissa sunt. Monachi autem rigidam susceperunt in se pœnitentiam, quod illis diebus & in illo tumultu silentium Regulare non servassent. Interim omnes Subditi in ditionibus Abbatia Cassinensi subjectis contra Abbatem & Monachos rebellant, solis præsidiariis in Arce S. Petri Cassinensi fidem servantibus. Missi quoque duo Monachi, qui ad Lotharium Imperatorem, quid ageretur, referrent.

Inter hæc Guarinum Salerni, septimo postquam a Cassino rediit die, mors in
 expo

expectata occupavit; idque Deo Vindicato factum monachi crediderunt, quorum

Sæcul. XII.

A.C. 1137.

uni defunctus, per visum lacu igneo mer-
sus, objectus est. Sed Guarino Signore-
tus Abbas haud diu superstes e vivis
abiit feria quinta die quarta Februarii
anno millesimo centesimo trigesimo se-
pimo. Tumque, priusquam ejus obi-
tus vulgaretur, Decanus & Monachi Lan-
dulphi milites præsiarios, quos ad mo-
nasterium defendendum vocaverant, di-
miserunt. Ceterum sex dierum spatium
effluxit, quo monachis dissentientibus
Abbas eligi non potuit, & tandem cum
tota Congregatio in Festo S. Scholasticæ
decima Februarii ad peragendam electio-
nem convenisset, divisa fuere suffragia,
his Rainaldum *de Collemezo*, aliis Rainal-
dum *Etruriensem* exoptantibus. Qui
priorem eligebant, dicebant, differen-
dum esse negotium, donec Legati ad Re-
gem Rogerium & ad Pontificem Innocen-
tium, adhuc Pisis commorantem, mitte-
rentur, & quid illi sentirent, retulissent,
verum obstabant ceteri, qui his nequic-
quam reclamantibus Rainaldum Etru-
riensem Cathedræ S. Benedicti imposi-
tum, Abbatem suum venerati sunt.

c. 102.

c. 103.

c. 104.

Adversarii id indigne ferentes, clam
nuncium ad illos duos monachos, quos
Signoretus Imperatorem Lotharium adi-
re jusserat, mittunt cum epistola, in qua
iis

Secul. XII. iis significabant, Rainaldum Etrurien-
 A.C. 1137. sem per seditionem fuisse Abbatem ele-
 ctum, & præcipiebant; rogarent ipsi Im-
 peratorem & Papam, ut Cassinensibus
 Abbatem darent. Quo comperto Rai-
 naldus Etruriensis secreto cum ministris
 Rogerii Regis paciscitur, sibi que Digni-
 tatem Abbatialem a Rogerio & Antipa-
 pa Petro Leonis confirmari petit. Im-
 perator vero, qui tunc Ravennæ versaba-
 tur, Nuncio Cassinensi benigne excepto,
 edixit, se neutiquam esse passurum, ut
 Rainaldus Abbatis Dignitate emeretur,
 utpote Cliens Regis Rogerii, quem in-
 fensissimum Imperii hostem censebat.

§. XXXVII.

Tertium S. Bernardi in Italiam iter.

*Chro. Benev.
 ap. Baron.*

Anno millesimo centesimo trigesimo se-
 ptimo, mense Martio, Innocentius
 relicta civitate Pisana Viterbium se con-
 tulit, sermones cum Imperatore commu-
 nicaturus, qui Pontifici misit Henricum
 Ducem Bavariæ, Generum suum, cum
 trium millium equitatu, additis manda-
 tis; in Romanæ urbis vicinia castra me-
 taretur, & Robertum Capuano Princi-
 patui restitueret; nam Imperator into-
 rim Marchiam Anconitanam petere sta-
 tuerat. Ceterum Papa, datis ad S. Ber-
 nardum literis, petierat, ut in Italiam
 veniret & Ecclesiæ opem ferret, cumque

*vit. lib. II.
 6. 7. n. 41.*